

Grund af, at Massinkorpsen er blevet et militært Korps, var det overført paa et andet Sted i Budgettet, og der var dets Lønning beregnet for hele Aaret, medens dets Lønning tidligere kun blev beregnet fra den Tid, Folkene vare i Land, hvorimod deres Lønning, medens de vare udkommanderede, gik af Konto k; der var altsaa begaaet den Feil, at man havde beregnet deres Lønninger ombord to Steder, dels paa den Konto, hvortil Folkene egentlig hørte, og dels paa Udrustningskontoen. Det var de 26,000 Kr. De resterende 13,000 Kr. er et Beløb, som ogsaa var opført paa Tilleggsbevillingen til Ingeniørministeriets Budget, nemlig til Indfættelse af nye Kjedler i „Diana“. Disse 13,000 Kr. maa selvfølgelig ogsaa trækkes fra, og naar man gjør det, kommer der tilbage som Udgift til Sværnet 5,432,920 Kr. Nu er der imidlertid en meget betydelig Post, som findes paa Budgettet iaar, det er nemlig de 500,000 Kr., hvormed Nybygningskontoen er bleven forøget. Det er et Beløb, som, om ikke med ganske samme Størrelse, saa dog i Gjennemsnit med det samme Beløb, i de senere Aar har været opført paa § 26; jeg vil nu regne det Beløb fra, og saa bliver Beløbet for Sværnet 4,932,920 Kr. og den tilsvarende Udgift paa Finantsloven for 1880—81 var 4,319,809 Kr. Den hele foreslaaede Forøgelse er derfor 613,111 Kr. Saaledes opgav jeg Forøgelsen i Udvalget. Jeg skal imidlertid erkjende, at der kan gjøres nogen Indvending imod den, forsaavidt det er Meningen at anstille Sammenligning mellem Budgettet efter og før Sværnsloven udkom uden at tage Hensyn til saadanne mere tilfældige Udgiftsposter, der kunne findes enten paa det ene eller det andet Budget. Naar man ser hen til saadanne ekstraordinære Udgifter, findes deraf for 1881—82 mindre Beløb, nemlig Beløb af den Størrelse 9,190 Kr. Derimod var der paa Finantsloven for ifjor et temmelig betydeligt Beløb nemlig 57,667 Kr., hvoraf jeg dog skal bemærke, at et Beløb, som det, der skulde anvendes til at sende „Dylla“ over til Sjyllands Bestyrelse, sandsynlig var kommet igjen de paafølgende Aar, og nu har fundet sin Plads i den ordinære Udrustningskonto, men jeg regner det med som ekstraordinært. Naar man altsaa retter paa disse mere ekstraordinære Udgifter, haade paa indeværende Finantslovsforslag og paa Finantsloven for ifjor, saa vil Forskjellen blive forøget Noget, den vil blive forøget til 661,588 Kr. Naar jeg nu herfra drager de Udgifter, som jeg allerede tidligere har omtalt, og som ere foranledigede af bestemte paaviste Aarsager, saa saar jeg for det Første, naar jeg fradrager det Beløb, der følger af de to nye Sværnslove, og som var 445,827 Kr. som Rest et Beløb af 215,761 Kr., og naar jeg herfra drager det, som er en Følge af Rigsdagens tidligere Bevillinger, nemlig altsaa til Briggen „Ornen“ og Forøgelsen til Kongens nye Dampskib, der tilsammen beløber sig

til 49,500 Kr., faar jeg tilbage for de øvrige Forøgelse 166,221 Kr. Det er altsaa den hele Forøgelse, som saaledes er uafhængig enten af de to Sværnslove eller af de tidligere Bevillinger. Det forekommer mig derfor, at der ikke i nogen Maade er Grund for det ene Mindretal til at ville absolut gaa til en Nedsettelse af 185,000 Kr., det vil altsaa sige 20,000 Kr. mere, end Forøgelserne ville beløbe. Den ærde Ordsfører sagde, at de 10,000 Kr. hidrørte fra, at der var regnet feil i Marineministeriet ifjor; men det vilde dog være urimeligt, om man, fordi en Assistent i Marineministeriet har regnet galt ifjor, og jeg ikke har opdaget Feilen, vilde fradrage paa en Bevilling, som i og for sig kunde være hensigtsmæssig. Det er jo da heller ikke noget Nyt, at Udgifter til Marinen, navnlig til Værftets Virksomhed, kunne blive noget større det ene Aar end det andet. Det har endog været det Sædvanlige, og det ligger ganske naturligt i de Materialier, som komme til Anvendelse, der stilles større Fordringer til dem, og de blive ogsaa dyrere. Naar et andet Mindretal ikke kan erkjende Berettigelsen af de opstillede Beregninger, maa jeg naturligvis afvente den nærmere Begrundelse deraf. Jeg vil imidlertid sige, at jeg ikke i mindste Maade kan anerkjende Berettigelsen af den Beregning, som er opstillet af det ærde Mindretal. Det er aldeles raa Tal, der saaledes skrives ud, uden at de ere undergaaede nogen som helst Kritik. Der er ogsaa en Paastand, som jeg heller ikke paa nogen Maade kan gaa ind paa. Naar der er sagt: „selv om man gaar ud fra, at Nysskibsbygningskontoen kan holdes upaavirket af den nye Ordning, hvilket ingenlunde er Ministerens Mening“, saa er det dog forelsbig min Mening, at den skulde holdes upaavirket deraf. Jeg har udtrykkelig ifjor sagt, at det, hvorvidt man skulde søge § 2 opfyldt i Overensstemmelse med Anmærkningerne til Sværnsloven i en nogenlunde kort Tid, maatte blive afhængig af senere Forhandlinger i Rigsdagen, som bleve foranledigede ved det, at Regjeringen fremkom med Begjæring om ekstraordinære Foranstaltninger, men at jeg imidlertid kunde holde mig til et saadant Beløb som det, Rigsdagen i Gjennemsnit i de sidste 5 Aar havde bevilget, nemlig 1,700,000 Kr. Det er altsaa ikke noget nyt Beløb, saalenge man holder det indenfor de 1,700,000 Kr.

Efter disse Bemærkninger, som jeg maa bede om Undskyldning for ere bleve temmelig vidtløftige, men som jeg tror, at der var Grund til at gjøre saa fuldstændige som muligt, for at det kan staa tydeligt, at virkelig det, som Sværnsloven koster, svarer meget nøie til de Beregninger, som bleve anstillede ifjor, skal jeg gaa over til at omtale nogle af de andre Ændringsforslag. Jeg skal da først udtale min Tal for, at Udvalgets Hæretal har taget Ændringsforslaget under Nr. 123 tilbage. Jeg skal dernæst gaa over til Ændrings-